

17464

I Mag. St. Dr P

Kalmar
mus
ad vac et Frédéric Man. Jacob:
Gratulatio Floriano Mianowski.

PANEG. et VITAE

Polon.

N°. 552.

F

C

598

Gratulatio
GENERO SO AC NOBILI ADOLESCENTI
FLORIANO MIIAKOWSKI
VIRTUTIS AC ERVDITIONIS
LAVDE PRÆCLARO.

Cum primam Philosophia lauream in Alma
Academia Cracouensi publice ac solenniter
consequeretur.

A.B.

*Andrea Makowiecky, & Iacobo Maximiliano Fredro, eiusdem
Academie studiis in honoris monumentum
& argumentum amoris.*

Dicata.

V
C R A C O V I A ,
Anno Domini, 1610.

596 .

IN STEMMA.

ILLVSTR: AC REVEREN: DOMINI D. PETRI
Tylicki Episcopi Cracouensis.

17464

V Eræ crux fidei, bona lux, certæq; salutis;
At Solea est magni roboris, indicium.
Præsul vtrumq; tibi bene cessit Stemma paternum
Polles consilio, fortiter, ipse suo,
Religione micas. Quid? Nomine cresce Tylicki
Fulgidus, ac fortis Præsul in orbe hinc.

Illustræ

ILLVSTRIS: AC REVERENDIS: DOMINO.
DOMINO PETRO TYLICKI, D.G.
EPISCOPO CRACOVIENSI, DVCI SEVERIEN:
Cancellario Academiz dignissimo Domino & Patrono
clementissimo.

Vetus est Proverbiū Illustrissime Princeps, eos qui thura non habent, molæ
falsa litate. Indignum enim est, ut animo ingenuo ac liberali, inopia detri-
menti aliquid afferre possit. Quare cogitanti quoq; mibi, aliquod argumen-
tum studii ac obseruantie mee C. V. declarare, in quo & munificencie C. V. aliquod
testimonium extares, & mea grati animi significatio ab omnibus nosci posset: ipsa rati-
o indicauit, ut quod hactenus in votis habebam, id hoc exiguo ingenii mei specimine
parafacerem. Morem Polladis in hoc secutus quæ cum Tiresia luminibus priuato restitu-
ere vnum cernendi non posset ut tamen sonos agnosceret, auribus expurgatis efficit.
Ita mibi quoq; cum in laudes tuas excurrere, tum ob virtutum tuarum splendorem (que
ea sunt dignitate ut multorum eloquentiam fatigarint) tum ob ingenii mei imbecillitas
eam, non licet, hoc vnum quod ex possum & debo, vna cum socio ad omnia obsequia
Illustr: C. V. promptissimo offero. Quoniam autem ea quæ sub auspiciis C. V.
(cuicun liberalitatem, tuni præsens etas celebrat, tuni posteriora secula mirum in modum
sunt celebratura) geruntur, ad C. V. meritò pertinere videntur, ideo hæc metra, à
cliente in laudem clientis sub patrocinij tui ex illo militantis, scripta, amplitudinis quoq;
vestra nomine prodire debent insignita. Sic enim decorata & lucis à tui nominis si len-
dore nul' um sunt habitura, & legentibus, spero, futura sunt iucundiora. Etenim si
Alexandri Magni imaginē qui gestare slim potuī felicitatem ea re sibi pollicebatur; quanto
eo maior felicitatis opinio nos consequetur, si hoc leuidense opusculum nostrum sub titu-
lo Amplissimi nominis tui, lucem espiciet. Accipiet igitur C. V. hoc exile modula-
men, codè animo quo Rex ille potens Artaxerxes vnum haustum aque, ex præterlabente
anne à quodam milite sibi oblatum: si quidem non Rege Artaxerxe solum, sed penè
omnibus benignior esse & haberet studet. Quod reliquum est à tua illustr: C. peto,
ut mihi pro maximis in me collatis beneficiis, non referende gratia (neq; enim locus est,
aut per tuam amplitudinem aut per meam temeritatem) sed testandi animi, testanda fidei
& obseruantie oratione præstet, experietur animum meum, supra omnem cunctiōnem
sibi deditum, ad omnia obsequia, dignus modo aptusq; sim, C. V. promptissimum.
Cui celestis gratia accessionem summanq; felicitatem ex animo precor.

Illustris. Celsit. restra.

deditissimus Cliens

A 2

Andreas Makowieck.

Labor omnia vincit.

AD FLORIANVM MHAKOWSKI
ODE MONOCOLOS.

Flos gentis FLORIANE Miacoui,
Musarum decus & perenne, luxque.
Dignus miles honore nuncupatur,
Qui frigus pluiasque corde fortis
Qui diram rabiem famis voracis
Et solis tulit ardui calorem,
Ferrum nec metuit hostis ferocis.
Quem non terruit æquor incitatum,
Aut iræ, pelagi truces, timendi
Cùm fluctus iacit ad polum tumentes,
Et miscet lapides aquis leuatos
Hic nomen meruit celebre nauta.
An fructus resides agri iacentis,
Cultores capiunt manu cauata?
Sic est: omnia Dii labore vendunt,
Fructus dat labor improbus feraces,
Nomen dat labor improbus perenne,
Sacratæ veniunt labore Musæ,

Virtutes

Virtutes labor in serit decoras.
Vicisti Floriane onus laboris,
Parnassi iuga iam vides anhelii,
Ac lætis oculis vides corollas,
Quas Musæ tibi nexuere pulcras.
En splendet caput, & genæ nitescunt.
Virtutis nitor, artiumque fulget.
Et mens nobilis emicat per alta.
Sic nomen tibi crescit orbe clarum.
Sic sacræ decus adferunt Camœnæ.
Sic donat labor improbus quod optas.
Florescas igitur per omne tempus
Flos gentis Floriane Miacoui,
Musarum decus ô perenne, luxque.

DIALOGI SVS.

Poeta cum Floriano Miacoui.

- P. Dic age, quo properas Floriane sodalis amande,
Et cur Parnassi, tecta per alta petis.
F. Musarum ut potem Aonios de fonte liquores
Utque caput lauro, cingat Apollo meum.
P. Siste gradum, nonne es decoratus Nobilitatis
Stemmata? F. nec ceruum cornu ab ina premunt
P. Te premet iste labor, quæ maxima cura sequitur
F. Est letis iste labor, quem comitatur honor.

P. Desine; verus honor sola virtute paratur,
F. Et virtus magno parta labore venit.
P. Falleris ah demens, ab aquis cū curr is ad vndas,
F. Dulcius ex ipso fonte bibuntur aquæ.
P. Succumbes lassus, nimis est via longa terenda,
F. Musarum auxilium turba nouenna feret.
P. I. decus, i nostrum Musis rheboq; fauente,
Ardua te virtus altius ire iubet.
I. Virtute potens, i felix diuite lingua,
Ingenio facilis iudicioq; valens.
I. Pcede felici, Deus hæc tua cæpta secundet,
Aonio latus, vertice, siste pedem.

Jacobus Maximilianus Fredro

AD PETRVM MVCHARSKI

Epigramma.

Iudicium, ingenium, virtus, magniç; labores,
Te faciunt dignum, laude & honore nouo.
Scilicet es dignus, frater cui Fraicetus Orpheus,
Sit genitor Phœbus, Calliopeque parens.

A L I V D.

Magnus es ingenio, maior pietate, at maximus
Ergo te magnū gloria magna manet. (arte,
Aliud

Mvnera, promoto tibi, tradere Petre volebam,
Ecce ferunt Musæ, tu mihi Petre dato.

E C H O.

N unc age quæ vallis resides in vallibus. ECHO,	
Nunc celebres socii maxima dona. E.	SONA.
Diua sona & referas quid compensare labores	
Ingenii poterit? noscere conor. E.	HONOR.
Dignus honore nouo, tantos qui pertulit astus,	
Illi debetur laus generosa. ROSA.	
Hæc rosa doctrina multos recreabit odore	
Cuius nunc florem, Musica det Clio. IO:	
Dic io nam repulit Manuortia tela Sophorum,	
Quod proprium ducibus magnanimis. ANIMIS.	
Nunc animis lati cuncti depromite versus,	
Parnassum subeas ò FLORIANE. CANE.	
Nil dubita, ore canam, celebrabo & carmine laudes,	
Tu grata mecum, carmina psalle. VALE.	

IACOBVS Maximilianus Fredro.

LAVREO

Phœbe Fausto
 Musæ Laurea sertæ
 Nūc fausto Omiae necite;
 Parnassii Regnis nouis
 Adueuit hospes: Iosonores dicide.
 Semper hinc vestras Acies sacratas
 Impensè coluit: Nomina laude
 Amplâ cōcelebrâs; & Usque ad astrâ
 Ferens; bibit Sacri ore fôtis humorës?
 Vir virtute potens, Magnus & artibus;
 Clarus studio Sophiz, Iugenoq; potens vinido.
 Doctus & facundus, Ac nitës Mineruq; dote pulera;
 Quare Parnassi Carmine tecta sonent;
 Magniloquo roboent mOntes ac flumina cantu
 Exornatq; caput Viridanti ex fronde corona;
 Accinat ône nemus, repetatq; lo, laudibusque adornet;
 Dignus Laurea vir, Vera soboles ACADEMIAE.
 Dignus honore nouo Sacrati Heliconis Alumnus,

IACOBVS MAXIMILIANVS
 FREDR O.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0019531

